

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. 4320/05.04.2013

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L.

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr.**2013**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale, prin adresa nr.1/.....2013, înregistrată la instituția noastră sub nr. din data de2013, cu privire la contestația formulată de **S.C. X S.R.L.**, cu sediul în comuna Focuri, județul, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., cod de identificare fiscală RO, administrator Y cu sediul procedural ales la Cabinetul de avocat V, situat în municipiul, str. nr. 16, et. 3, jud.

Contestația este formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./22CCU din data de2013, emisă în baza Procesului verbal de control nr./22CCU din data de2013, de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale

Suma contestată este în valoare totală de **A lei** și reprezintă:

- B lei - taxe vamale antidumping;
- C lei - taxa pe valoarea adăugată.

Întrucât la dosarul contestației, transmis de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale prin adresa nr. din data de2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului sub nr.din data de2013, a fost anexată o contestație transmisă prin fax, care nu purta ștampila cabinetului de avocat și o împuternicire avocațială transmisă tot prin fax, care nu purta semnătura și ștampila contestatoarei, precum și ștampila cabinetului de

avocat, prin adresa nr. din data de2013, organul de soluționare competent a solicitat împuternicitului contestatoarei să se conformeze prevederilor legale referitoare la depunerea contestației și a împuternicirii avocațiale, în original.

În data de2013, împuternicitul contestatoarei, în persoana domnului avocat Z, a depus la dosarul cauzei contestația și împuternicirea avocațială fără număr din data de2013, în original, completate în conformitate cu prevederile legale.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentei prin semnare și ștampilare în data de **24.01.2013**, iar contestația a fost transmisă prin fax în data de **25.02.2013**, aceasta fiind înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr. din data de2013.

Contestația este însoțită de Referatul motivat cu propuneri de soluționare a contestației nr./53CCU din data de2013 și completările la referat nr. din data de2013, prin care se propune respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**, ca neîntemeiată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. X S.R.L., prin Cabinetul de avocat Y, formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./22CCU din data de2013 și a Procesului verbal de control nr./22CCU din data de2013, în susținerea contestației motivând următoarele:

În data de2012, a solicitat plasarea sub regim vamal de punere în liberă circulație a diverse mărfuri importate din Taiwan, mărfurile fiind vămuite cu declarația vamală de import nr. I, iar la efectuarea importului, pentru produsele „plasă din fibră de sticlă cu lățimea mai mare de 30 cm, dimensiunea ochiului mai mare de 1,8 mm și greutate peste 35 g/mp” s-a instituit, conform art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 437/2012 o procedură de înregistrare, importatorul constituind, în momentul depunerii declarației vamale de punere în liberă circulație, o garanție în sumă de A lei, reprezentând cuantumul taxei antidumping posibil datorată și a taxei pe valoarea adăugată.

Petenta menționează că prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013 al Consiliului din 10 ianuarie 2013, taxa antidumping care se aplica inițial doar produselor importate din Republica Chineză se aplică și celor din Taiwan sau Thailanda, însă taxa adoptată (extinsă) de autoritățile europene abia la data de 10 ianuarie 2013, nu era în vigoare la data derulării importului și a punerii efective a mărfurilor în liberă circulație.

Având în vedere faptul că norma legală invocată, respectiv Regulamentul (UE) nr. 21/2013, se aplică numai pentru viitor și nu poate avea efecte retroactive, contestatoarea solicită anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./22CCU din data de2013 și a Procesului verbal de control nr./22CCU din data de2013, precum și restituirea sumei de A lei percepută ca și garanție la data de2012.

II. Organele de control vamal din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, urmarea adresei Autorității Naționale a Vămile - Direcția Tehnici de Vămuire nr.2013, înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale sub nr./.....2013, au procedat la reverificarea declarației vamale înregistrată sub nr. Idin data de2012, având ca titular de operațiune pe **S.C. X S.R.L.**

În urma reverificării declarației vamale, au întocmit Procesul verbal de control nr./22CCU/.....2013, în baza căruia a emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./22CCU/.....2013, prin care a stabilit diferențe vamale în sumă totală de **A lei**, reprezentând taxe vamale antidumping și taxa pe valoarea adăugată, motivat de faptul că:

S.C. X S.R.L., a solicitat plasarea sub regim vamal de punere în liberă circulație a 1200 colete conținând 120.000 metri pătrați reprezentând: „plasă din fibră de sticlă cu lățimea mai mare de 30 cm, dimensiunea ochiului mai mare de 1,8 mm și greutate peste 35 g/m²“, având încadrarea tarifară 7019590012, expediate de firma ZHAO HIS INDUSTRY CO. LTD. din Taipei, Taiwan, mărfurile fiind vămuite cu declarația vamală nr. Idin data de2012.

La momentul importului, pentru produsele în cauză, cu încadrarea tarifară 7019590012, s-a instituit conform art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 437/2012, o procedură de înregistrare, iar în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3) și art. 14 alin. (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, importatorul a constituit, la sediul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Iasi, în momentul depunerii declarației vamale de punere în liberă circulație, o garanție în

sumă de **A lei** reprezentând cuantumul taxei antidumping posibil datorate și a taxei pe valoarea adăugată aferentă.

Organele de control vamal menționează că în conformitate cu prevederile art. 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013 al Consiliului din 10 ianuarie 2013, taxa antidumping definitivă instituită prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 se extinde și asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din Taiwan sau Thailanda, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Taiwan sau Thailanda, nivelul acestora fiind cel aplicabil „tuturor celorlalte societăți”, adică 62,9%, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 791/2011.

Astfel, organele de control vamal au stabilit că suma garantată, respectiv suma de **A lei**, reprezentând taxe vamale antidumping în sumă de **B lei** și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **C lei**, să fie încasată și virată în conturile Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Iași.

Temeiurile de drept invocate sunt prevederile art. 40, art. 41, art. 42 și art. 100 din Codul vamal al României, aprobat prin Legea 86/2006, art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 de instituire a Codului vamal comunitar, art. 44 din Regulamentul (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat), art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 437/2012, precum și art. 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013 al Consiliului din 10 ianuarie 2013.

III. Având în vedere constatările organelor de control vamal, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă legal organele de control vamal au stabilit că S.C. X S.R.L., datorează taxele vamale antidumping și taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de A lei, stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./22CCU din2013 și au procedat la încasarea garanției constituite, în condițiile în care, Comisia Europeană a instituit începând cu data de2012, taxe antidumping pentru produsul importat de societatea din Taiwan.

În fapt, S.C. X S.R.L., a solicitat plasarea sub regim vamal de punere în liberă circulație a 1200 colete conținând 120.000 metri

pătrați reprezentând: „plasă din fibră de sticlă cu lățimea mai mare de 30 cm, dimensiunea ochiului mai mare de 1,8 mm și greutate peste 35 g/m²“, având încadrarea tarifară 7019590012, expediate de firma ZHAO HIS INDUSTRY CO. LTD. din Taipei, Taiwan, mărfurile fiind vămuite cu declarația vamală nr. Idin data de2012.

La data importului, pentru produsul importat, s-a instituit, în conformitate cu prevederile art. 2 din Regulamentul (UE) nr. 437/2012, în vigoare de la data de 25.05.2012, o procedură de înregistrare în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3) și art. 14 alin. (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, importatorul constituind o garanție în sumă de **A lei** reprezentând cuantumul taxei antidumping posibil datorate și a taxei pe valoarea adăugate aferente.

Potrivit art. 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013 al Consiliului din 10 ianuarie 2013, taxa antidumping definitivă instituită prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011, s-a extins și asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din Taiwan sau Thailanda, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Taiwan sau Thailanda, nivelul acesteia fiind cel aplicabil „tuturor celorlalte societăți”, adică 62,9%, în conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 791/2011.

Față de această situație, prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr./22CCU/.....2013, organele de control vamal au stabilit în sarcina contestatoarei taxe vamale antidumping în sumă de B lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de C lei, stabilind totodată ca suma garantată la data importului în sumă de A lei să fie încasată și virată în conturile Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale

Petenta motivează însă că prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013 al Consiliului din 10 ianuarie 2013, taxa antidumping care se aplica inițial doar produselor importate din Republica Chineză se aplică și celor din Taiwan sau Thailanda, însă taxa adoptată (extinsă) de autoritățile europene abia la data de 10 ianuarie 2013, nu era în vigoare la data derulării importului și a punerii efective a mărfurilor în liberă circulație, ca urmare solicită anularea deciziei și restituirea garanției în sumă de A lei.

În drept, referitor la dreptul organelor vamale de a proceda la controlul ulterior al declarațiilor vamale, după acordarea liberului de vamă, în speță sunt incidente prevederile art. 40, art. 41, art. 42 și art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

ART. 40

“(1) Autoritatea vamală poate să efectueze, potrivit legii, toate controalele pe care le consideră necesare pentru a asigura aplicarea corectă a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al României și alte țări, precum și staționarea mărfurilor care nu au statut de mărfuri românești.

ART. 41

(1) În scopul aplicării reglementărilor vamale, orice persoană implicată direct sau indirect în operațiunile având ca scop schimbul de mărfuri dintre România și alte țări este obligată să furnizeze autorităților vamale, la cererea acestora și în termenul stabilit, toate documentele și informațiile necesare, pe orice suport, precum și orice sprijin necesar.

ART. 42

(1) Persoanele implicate păstrează documentele menționate la art. 41 alin. (1), pentru a fi supuse controlului vamal, timp de 5 ani calendaristici, indiferent de suportul folosit. Acest termen se calculează astfel:

a) În cazul mărfurilor puse în liberă circulație în alte împrejurări decât cele prevăzute la lit. b) sau al mărfurilor declarate pentru export, de la sfârșitul anului în care sunt acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau cele de export;

b) În cazul mărfurilor puse în liberă circulație cu drepturi de import reduse sau zero în funcție de destinația lor finală, de la sfârșitul anului în care ele încetează a mai fi supuse supravegherii vamale;

c) În cazul mărfurilor plasate sub un alt regim vamal, de la sfârșitul anului în care regimul vamal a fost încheiat;

d) În cazul mărfurilor plasate într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, de la sfârșitul anului în care ele părăsesc incinta respectivă.

(2) În cazul în care, în urma efectuării unui control vamal în ceea ce privește o datorie vamală, se stabilește necesitatea corectării acesteia în evidențele contabile, termenul prevăzut la alin. (1) se prelungește cu un an calendaristic.

ART. 100

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

[...]

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.”

Față de prevederile legale menționate, autoritatea vamală, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, poate să efectueze toate controalele pe care le consideră necesare pentru aplicarea corectă a reglementărilor vamale verificând orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.

În speță sunt incidente și prevederile art. 78 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal Comunitar, astfel:

“Art. 78

(1) *Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.*

(2) *Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflate în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica de asemenea mărfurile când este încă posibil ca ele să fie prezentate.*

(3) *Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, **trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.**”*

Prin REGULAMENTUL (UE) nr. 437/2012 AL COMISIEI din 23 mai 2012 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a măsurilor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză prin importuri de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră

de sticlă expediate din Taiwan și Thailanda, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Taiwan și Thailanda, și de supunere a acestor importuri la înregistrare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din data de 24.05.2012, la litera F. ÎNREGISTRAREA, se stipulează:

„În temeiul articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, importurile produselor incriminate trebuie supuse înregistrării, pentru a se asigura că, în cazul în care ancheta ar stabili existența unei eludări, să se poată percepe drepturi antidumping de o valoare corespunzătoare, cu efect de la data la care a fost impusă înregistrarea unor astfel de produse, expediate din Taiwan și Tailanda.”

La articolul 1, articolul 2 și articolul 4 din același regulament, se precizează:

Articolul 1

„Se deschide o anchetă în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, pentru a determina dacă importurile din Uniune de țesături cu ochiuri deschise din fibre de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din Taiwan și Thailanda, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Taiwan și Thailanda, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 12, 7019 51 00 13, 7019 59 00 12 și 7019 59 00 13), eludează măsurile instituite prin Regulamentul de punere în aplicare UE nr. 791/2011 al Consiliului.

Articolul 2

În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, autoritățile vamale sunt invitate să ia măsurile corespunzătoare pentru a înregistra importurile în Uniune identificate la articolul 1 din prezentul regulament. [...].

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.”

În acest sens, dispozițiile articolului 1 din REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 21/2013 AL CONSILIULUI din 10 ianuarie 2013 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză la importurile anumitor țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din Taiwan și

Thailanda, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Taiwan sau Thailanda, menționează:

” (1) *Taxa antidumping definitivă aplicabilă “tuturor celorlalte societăți” instituită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 asupra importurilor de țesături din fibre de sticlă cu ochiuri deschise, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, originare din Republica Populară Chineză, se extinde la importurile din țesături din fibre de sticlă cu ochiuri deschise, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din Taiwan și Thailanda, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Taiwan și Thailanda, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 12, 7019 51 00 13, 7019 59 00 12 și 7019 59 00 13).*

(2) *Taxa extinsă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol se percepe la importurile expediate din Taiwan și Thailanda, declarate sau nu ca fiind originare din Taiwan și Thailanda, **înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 437/2012 al Comisiei și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009**”.*

Potrivit regulamentelor precizate mai sus, se reține că începând cu data de **25.05.2012**, pentru importul din Taiwan de plasă din fibră de sticlă cu lățimea mai mare de 30 cm, dimensiunea ochiului mai mare de 1,8 mm și greutate peste 35 g/m², având încadrarea tarifară 7019 59 00 12, în țările membre ale Uniunii Europene, se percep taxe antidumping, în speță nivelul taxei antidumping fiind 62,9% din valoarea mărfii, la care se adaugă taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Având în vedere faptul că **S.C. X S.R.L.**, a înregistrat importul bunurilor în data de**2012**, la o dată ulterioară intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 437/2012, rezultă că în mod legal organele de control vamal au stabilit că societatea datorează taxele vamale antidumping și taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **A lei** și au procedat la încasarea garanției constituite, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborate cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, care precizează că:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; [.....]”.

În soluționarea favorabilă a contestației nu poate fi reținută motivația petentei potrivit căreia, taxa antidumping pentru produsele importate de societate din Taiwan, nu era aplicabilă la data efectuării importului, taxa fiind extinsă abia 10 ianuarie 2013, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 21/2013, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât societatea fost impusă la plata obligațiilor vamale contestate în baza Regulamentului (UE) nr. 437/2012, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din data de2012, anterior înregistrării declarației vamale de import nr. I/.....2012, astfel încât excepția ridicată de contestatoare privind incidența retroactivității legii nu poate fi reținută.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 11.1 lit a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**, împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .../22CCU/.....2013, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **A lei**, ce reprezintă:

- B lei - taxe vamale antidumping;
- C lei - taxa pe valoarea adăugată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.